

PRZYKLIĆ (1) *vb pf*

1 sg fut przykliję.

Sł stp brak, Cn: przykleić s.v. przyprawiam co, Linde XVIII w.: przykleić.

*Przytwierdzić, przyczepić coś do czegoś przy pomocy kleju; przen [co do czego]: A ia ięzyk twoy przykliję do podniebienia twe⁸⁰ [linguam tuam adhaerere faciam palato tuo]/ że oniemieiefz/ á nie będziefz iym mężem łtofuiącym *BudBib Ez 3/26.**

Formacje współrdzenne cf KLIĆ.

Cf PRZYKLEJONY

MP